



„Au venit, maică, nenorociții ăștia de comuniști și ne-au luat totul: părul din cap, pământul, căruța. Un singur lucru nu ne-au putut lua. Sufletul”

(Martori oculari)

Calvarul românilor basarabeni în perioada 28.06.1940–22.06.1941

VALERIU DULGHERU

Conferința Științifică Internațională:

„75 de ani de la dezrobirea Basarabiei, nordului Bucovinei și ținutului Herța – 22 iunie 1941”. 23 iunie 2016

BLESTEMUL ANILOR 1940

Se spune că Domnul la ziua Marii împărțiri ne-a dat nouă, românilor, cele mai bune pământuri, dar pentru echilibru – și cei mai răi vecini. De fapt, vecinul din est se face vecinul oricui dacă dorește. Așa a procedat întotdeauna, lățindu-se pe a șasea parte a Terrei. Așa a procedat și la **28 iunie 1940.**

Nimic nu se poate compara cu durerile, lacrimile sutelor de mii de copii, femei, bătrâni morți în chinuri, cu chinurile zecilor de mii de nevinovați trecuți prin camerele enkavediste ale morții din închisorile staliniste, care întreceau cu mult prin metodele diabolice utilizate pe cele din Evul Mediu, cu chinurile zecilor de mii de deportați, dintre care **două treimi erau femei și copii – ființe absolut nevinovate.**

Cine le poate alina câtuși de puțin durerile sufletești ale supraviețuitorilor acestui calvar? Nimeni nu le poate întoarce tinerețea irosită în zadar, sănătatea compromisă de tratamentul inuman, la care au fost supuși, liniștea sufletească, pierdută pentru totdeauna și înlocuită cu o permanentă dureroasă neliniște. Pleoapa trecutului tresare, ascunzându-și lacrima, și nu lasă uitarea să se cearnă peste ceea ce a rămas în istoria românilor din Basarabia – **blestemul anilor 1940.**

Prin soarta sa vitregă, Basarabia nu a avut parte de liniște și pace. Toate nenorocirile ne vin din est. Neamuri fără de lege și Dumnezeu (chiar dacă unii se consideră mari apărători ai creștinismului, după cuceriri de noi teritorii în vest, crucea era înfiptă drept par de hotar), străine de civilizația noastră multimilenară și de cea europeană, în general, au atentat și mai atentează asupra sfintei sfintelor unui popor – **trecutul și viitorul**. Din nefericire, visul abia împlinit al românilor basarabeni în perioada de liniște **1918-1940** s-a spulberat din nou. „*Din nefericire însă, visul abia împlinit/Tot ca visul cel de-o clipă, repede s-a risipit.../Două dintre copilițe, tam-nisam și fără vină, / Basarabia cea blondă și cu dulcea Bucovină, / Rupte iarăși, cu cruzime, din fruntariile Țării, / Iau toiagul pribegiei, și-al tăcerii, și-al uitării*” (Ion Filipoiu. *Golgota poporului român*).



Anul 1940 – sfârtecarea trupului României de cei doi căpcăuni ai sec. XX **STALIN** și **HITLER**



**Comunismul și
fascismul –
contradicție
expresă???**



**Două regimuri
totalitare născute
de aceeași mamă!!!**



Svastica purtată de ostașii
Armatei Roșii în Rusia Sovietică
(anii 1918-1919)



Extrase din Buletinul nr. 4 al primei sesiuni a sovietului suprem al R.S.S.M., ședința a 6 din 11 februarie 1941, la care a fost format guvernul

Salogor (moldovean din talpă?), prin secretar al PCM, a propus următoarea componență a guvernului:

președinte al Consiliului de Comisari Norodnici (miniștri) – Constantinov Tihon Antonovici; Rudi Gerasim Iacovlevici – vicepreședinte; Ilinskij Fiodor Grigorievici – vicepreședinte; Butco Andrei Haritonovici – vicepreședinte și comisar al controlului de stat; Antoseac Gheorghii Fiodorovici – vicepreședinte și președinte al Comisiei de Stat de Planificare, și comisari ai poporului (miniștri): al industriei alimentare – Pocotilov Petr Iacovlevici; al industriei forestiere – Diacenco Luca Stepanovici; al pământului (agriculturii) – Kovali Nicolai Grigorievici; al finanțelor – Mozolevschii Nicolai Nicolaevici; al comerțului – Akimov Grigorii Grigorievici; al justiției – Gonța Feofan Semionovici; al afacerilor interne – Sazykin Nicolai Stepanovici; al sănătății – Babanov Ilia Panteleimonovici; al gospodăriei comunale – Șevcenco Alexei Petrovici; al educației – Forș Valentin Fiodorovici; al industriei locale – Popovici Vasilii Ivanovici; al asigurării sociale – Varvarețkaia Anna Nicolaevna; al transportului auto – Lukianov Alexandr Ivanovici; emisar al comisarului poporului al colectării al URSS – Moskovko Ivan Ivanovici; emisar al comisarului poporului al comunicațiilor al URSS – Kușnariov Iakov Tihonovici. Tot atunci a fost aprobată unanim componența Judecătoriei Supreme a R.S.S.M.: Verlan Efim Macarovici – președinte; Prațevici Serghei Mihailovici – vicepreședinte; membri: Oprea Martian Romanovici; Voloșin Mihail Avtonomovici; Lipp Mihail Bențianovici; Aseev Evdochia Andreevna; Usov Pavel Fiodorovici; Fomin Varvara Kuzimicina; Venqhertev Vladimir Ivanovici.

Descoperirea unor crime ale NKVD-ului la Chișinău comise în perioada 28 iunie 1940-22 iunie 1941

Un prim raport al Chesturii poliției municipiului Chișinău, Biroul Siguranței este datat cu 31 august 1941: „**Făcând informații și cercetări pentru a se stabili locul de înhumare a victimelor politice ale terorii roșii, am putut stabili în ziua de 30 august 1941 următoarele:**



Călău nkvdist împușcând doi deținuți în parcul din Valea Morilor



O victimă a nkvdiştilor cu mâinile legate la spate



Cadavre ale victimelor comuniștilor în Basarabia



Trupuri practic neîngropate – victime ale călăilor sovietici, care s-au retras în grabă



Deținuți români în GULAG

De la 28 iunie 1940 și până la 30 iulie 1941 din Basarabia au fost deportați, maltratați, condamnați peste 250.000 de oameni nevinovați, ceea ce a reprezentat apr. 10% din populația Basarabiei.

CALVARUL DEPORTĂRILOR

“...Numai la **12-13 iunie 1941** din Chișinău au fost arestați, ridicați și deportați peste **25.000** de oameni, inclusiv **E. Catelly, N. Secară, Gr. Turcuman** etc. După **22 iunie 1941** mulți dintre aceștia au fost uciși. La sediul NKVD de pe Strada Viilor au fost găsite corpurile neînsuflețite ale românilor **Ion Teslaru, Ilie Banu, Ene Truscă, Nicolae Schiba, Teodor Guțu, Petre Țanțu, Pavel Țanțu, Vlad Cerneavski, David Filipenco**” (Mihai Tașcă. Raportul Comisiei Cojocaru).

„...Între **100.000** și **500.000** de etnici români rămași în aceste teritorii au fost deportați de autoritățile sovietice în Asia Centrală și Siberia. Multe dintre aceste deportări au fost denumite realocări de muncă și mutări voluntare...” (Larry Watts).

„Primii, care au căzut victime ale regimului comunist au fost **1.122** de persoane arestate în perioada **28 iunie - 4 iulie 1940**, constituind foști funcționari ai statului român sau suspecți de colaborare cu administrația română. În următoarele luni au fost arestate alte cca. **2.000** persoane, majoritatea fiind lucrători ai căilor ferate, în care regimul sovietic nu avea încredere. Cele mai importante arestări ale populației locale vor avea loc în ajunul atacului german asupra Uniunii Sovietice din iunie 1941. Operațiunea majoră de arestare și deportare a fost stabilită pentru noaptea de 12 spre 13 iunie 1941, fiind vizate **32.423** de persoane. În total, în primul an de ocupație sovietică au avut de suferit — prin arestare sau deportare — nu mai puțin de **86 604** persoane din Basarabia, Bucovina de Nord și tinutul Hertei”. (Igor Cașu. Raportul Comisiei Prezidentiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din Romania, capitolul „*Represiunile comuniste în Moldova Sovietică*”)

PRIMUL VAL DE DEPORTĂRI DIN 13 IUNIE 1941

*„Mereu bătuți și înjurați. Lacrima lor n-avea cuvinte. Avem părinți, avem și frați. Azi în Siberii prin morminte”
(V. Bardă în „Scrisoare din Basarabia”).*



"Copiii din Moldova probabil umblau cu colinda, cu uratul, iar eu... de dimineața până seara mă ploconeam în fața diferitor șefi, rugându-i să mă primească la lucru pentru a câștiga o bucățică de pâine... Zilnic mă întorceam acasă plângând."

Feodosia Cozmin

De ce anume pe **13** iunie a fost aleasă ziua marilor deportări? La numai o săptămână până la începerea războiului. Oare nu vorbește acest lucru despre faptul că conducerea sovietică știa despre începerea războiului. Trimițându-i în Siberia pe cei mai buni gospodari ei au ucis doi iepuri dintr-o singură împușcătură: **1** - au recrutat robi pentru lucrările efectuate pe parcursul întregii perioade de război; **2** – iau dus mai departe de linia frontului pe cei care ar fi putut lupta contra lor.

Printre bocetele femeilor și plânsetul copiilor deseori se auzea o îngânare tristă „*De ce m-ați dus de lângă boi? De ce m-ați dus de acasă*”). Foarte puțini își dădeau seama ce se petrecea cu ei, ce chinuri îi așteptau în viitor, și peste cât timp își vor revedea țarina părăsită. Mulți dintre ei nu au mai văzut-o niciodată, oasele rămânând să putrezească în țara frigului.



CINE A ÎNCEPUT RĂZBOIUL AL II-LEA MONDIAL???

„Ziua de 28 iunie 1940 este ziua eliberării Basarabiei de sub jugul moșierilor români” și „Ziua de 22 iunie 1941 este ziua când Germania fascistă și România regală au atacat URSS”, ne „luminau” politrucii ruși sovietici.

„Ziua de 28 iunie este ziua cotropirii Basarabiei de către hoardele sovietice”, iar „Ziua de 22 iunie 1941 este începutul eliberării Basarabiei de sub ocupația sovietică”, spun majoritatea istoricilor neaserviți ideologiei comuniste.

Cum a aderat România la blocul hitlerist?

La sfârșitul lui august 1940 Germania și Italia fasciste prin tratatul de la Viena rupseseră din trupul Țării nordul Transilvaniei în favoarea Ungariei hortyste fasciste, Bulgaria, aliatul Germaniei fasciste - Cadrilaterul, iar Rusia sovietică, aliatul Germaniei fasciste – Basarabia. Aflată în această situație foarte grea, când trupul Țării era înjumătățit, când Franța era îngenuncheată, iar Marea Britanie – blocată, România nu avea altă soluție decât să se alieze Germaniei la sfârșitul lui 1940, mult mai târziu decât Ungaria, Bulgaria și URSS.

A intenționat Stalin să respecte pactul?

Să-l ascultăm pe Stalin: „*Războiul poate întoarce cu susul în jos orice înțelegere*”. Generalul-locotenent S.M. Krivoshein îi scria adjunctului său P.M. Latyshev (în acel moment Krivoshein comanda Corpul 25 de armată mecanizat; cu puțin înainte, comandase împreună cu generalul H. Guderian parada comună sovieto-germană de la Brest cu ocazia împărțirii Poloniei): „*Am încheiat cu nemții un acord, dar asta nu înseamnă nimic... Acum este momentul favorabil pentru o rezolvare definitivă și constructivă a tuturor problemelor mondiale...*” (S.M. Krivoshein, *Fapte de arme*).

Intenționa oare Armata Roșie să se oprească la limitele atinse? După ocuparea Lituaniei, Letoniei și Estoniei, ordinul mareșalului Uniunii Sovietice S.K. Timoshenko spunea: „*În Lituania, Letonia și Estonia a fost nimicită puterea moșierilor și a capitaliștilor, putere urâtă de cei ce muncesc. Lumea capitalistă a fost nevoită să se restrângă un pic și să cedeze. Însă nu ne stă în caracter nouă, luptătorilor Armatei Roșii, să ne înfumurăm și să ne găsim pacea numai cu cele atinse!*” (S.K. Timoshenko. *Ordinul comisarului poporului, nr. 400, 7 nov. 1940*).

În același context vine și declarația amiralului Flotei Uniunii Sovietice N.G. Kuznetzov: „*Pentru mine e clar un lucru: I.V.Stalin nu numai că n-a exclus posibilitatea războiului cu Germania hitleristă, ci chiar îl considera inevitabil. I.V.Stalin a condus pregătirea pentru război - pregătire complexă, rezultată din calcule proprii. Hitler i-a zădărnicit toate calculele*” (N.G. Kuznetzov. *În ajun*). Conform planului stalinist „*...războiul urma să înceapă în iulie 1942, moment când din Germania nu va mai rămâne piatră pe piatră*” (Victor Suvorov. *Spărgătorul de gheață. Iasi, Editura Polirom, 1995*).

Și atunci cine a declanșat cel de al Doilea Război Mondial?

La **23 august 1939** este semnat Pactul Stalin – Hitler, care a fost cheia Războiului al Doilea Mondial.



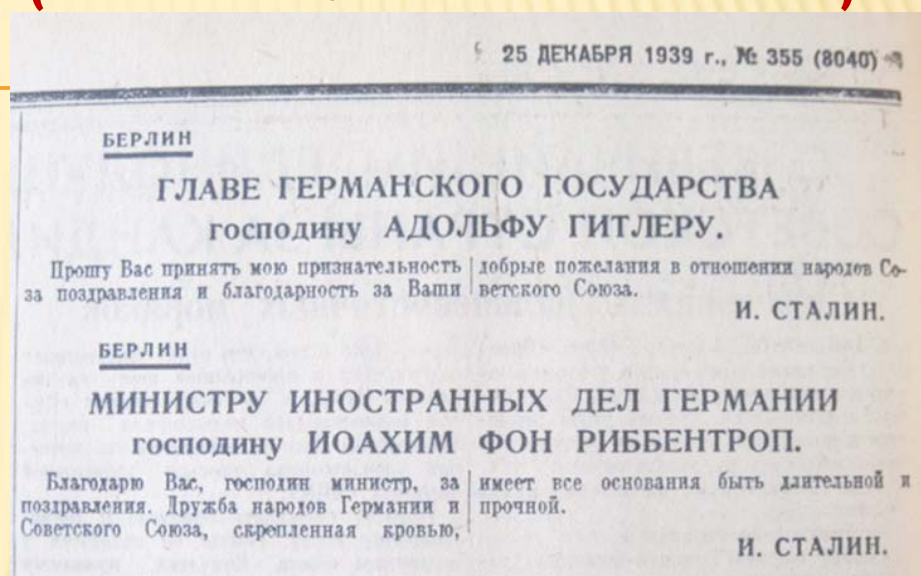
La **1 septembrie**, conform Pactului, Germania și URSS urmau să atace simultan Polonia. Motivând că trupele sale nu sunt pregătite și au nevoie de puțin timp, Stalin îl lasă pe Hitler să înceapă războiul. Astfel Hitler este primul care atacă Polonia, ocupând partea sa conform Pactului. Stalin face același lucru pe data de **17 septembrie**, ocupând cealaltă parte a Poloniei conform înțelegerii (o armată întreagă – **800000** de soldați), dar nu se numără printre inițiatorii războiului.

La **30 noiembrie 1939** URSS atacă Finlanda.

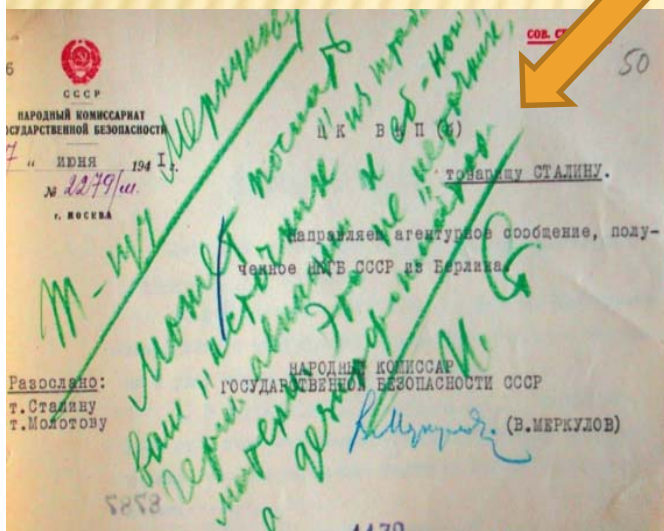
Între **9 aprilie – 22 iunie 1940** Germania nazistă invadează și ocupă Danemarca, Norvegia, Olanda, Belgia și Franța.

La **15, 16 și 28 iunie 1940** URSS invadează și anexează Lituania, Estonia, Letonia și Basarabia și Bucovina de Nord.

Prietenia între popoarele german și sovietic are toate șansele să fie una puternică și durabilă” (I. Stalin. 25 decembrie 1941)



„...Poți să-ți trimiți sursa la... Aceasta nu este o sursă ci desinformator” – răspunsul lui Stalin la raportul NKVD de la 7 iunie 1941. La 13 iunie 1941, Radio Moscova transmitea un comunicat TASS mai puțin obișnuit, în care se afirma că „Germania respectă neabătut condițiile pactului sovieto-german de neagresiune, ca și Uniunea Sovietică...” și că „...aceste zvonuri constituie o propagandă stângace, ticluită de forțele dușmane URSS-ului și Germaniei, interesate în extinderea pe mai departe și escaladarea războiului...”. Peste o săptămână Germania a atacat URSS. Există destule indicii că termenul de începere a operațiunii sovietice „Furtuna” era 6 iulie 1941. „Trupele germane au reușit să ne depășească cu două săptămâni”, scrie generalul de armată S.P.Ivanov.



Prima ocupație sovietică (28 iunie 1940 – 22 iunie 1941). În mai puțin de un an, peste 300.000 de persoane au fost arestate, deportate, ucise, aceasta reprezentând 12.23% din populația Basarabiei interbelice.

1. Arestări: - 48.000 persoane:

- Oameni politici, care militaseră pentru Unire, învinuiți de trădare, dintre care: 4 foști deputați din Sfatul Țării (Codreanu, Leancă, Secară, Catelli), 1 fost senator;
- Funcționari civili și militari – transferați la Tiraspol pentru siguranță;
- 40 elevi ai Colegiului Pedagogic din Orhei.

2. Deportări: – aproape 300.000:

- 135.000 persoane până în septembrie 1940 (în doar două luni);
- 19.200 persoane între octombrie - noiembrie 1940;
- 27.000 persoane în decembrie 1940;
- 100.000 persoane, începând cu 13-14 iunie 1941.

3. Uciși: – 30.000 prin împușcare sau tortură:

- Orchestra Simfonică a Basarabiei este ridicată pe 3 iulie 1940 din gara Chișinău la întoarcerea din turneu, dusă lângă Orhei și împușcată;
- 1.000 persoane (copii, femei, adulți) - împușcate lângă Odesa prin pereții de lemn ai unui tren de marfă, care-i transporta în Siberia;
- 450 persoane – găsite (multe mutilate) în gropile de la Consulatul Italian, Palatul Metropolitan, Facultatea de Teologie din Chișinău;
- 87 persoane – la sediul NKVD, Chișinău (într-o groapă comună);
- 19 persoane – găsite la sediul NKVD – Cetatea Albă;

4. TOTAL victime în prima ocupație sovietică: 330.000, inclusiv:

- Deportați: 300.000
- Uciși: 30.000



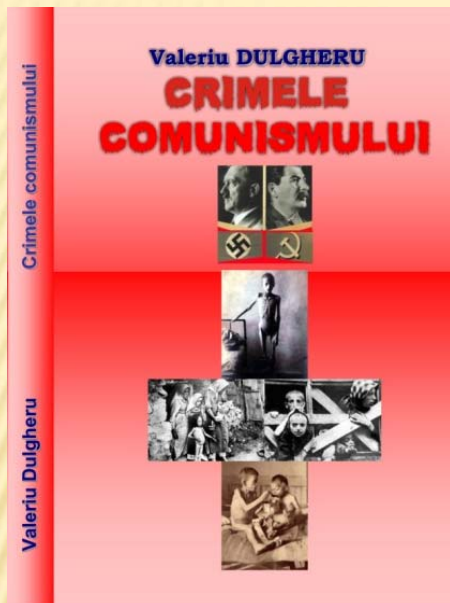
Doar într-un singur an cca. 10% din populația de atunci a Basarabiei a cunoscut pe pielea sa efectele noii puteri. Este foarte mult. Este un adevărat genocid. În spatele acestor cifre se află destine mutilate ale tinerilor, care nu și-au mai văzut visurile realizate, părinților,

care nu și-au mai văzut copiii, copii care n-au mai cunoscut căldura părintească, fiind despărțiți de ei, oameni duși de pe meleagurile natale atât de dragi și calde în Siberia rece și străină, mulți dintre care nu s-au mai întors.



**POPORUL TREBUIE SĂ-ȘI
CUNOASCĂ CĂLĂII**

http://www.memoria.ro/carti/carti_integrale/crimele_comunismului/67394/



Crimele comunismului



Autor: Valeriu DULGHERU

Prefață de: Mihai Tașcă

ISBN: 978-9975-9864-3

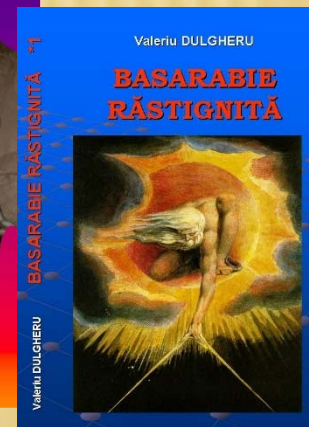
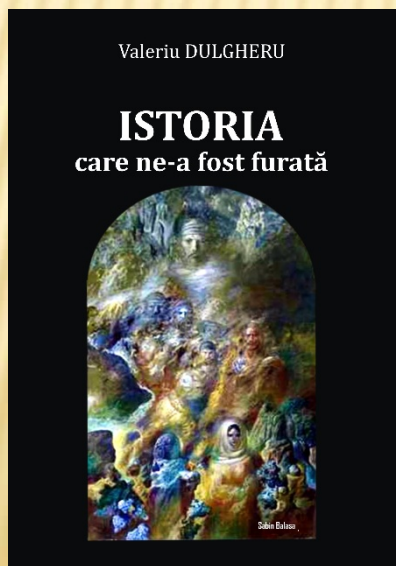
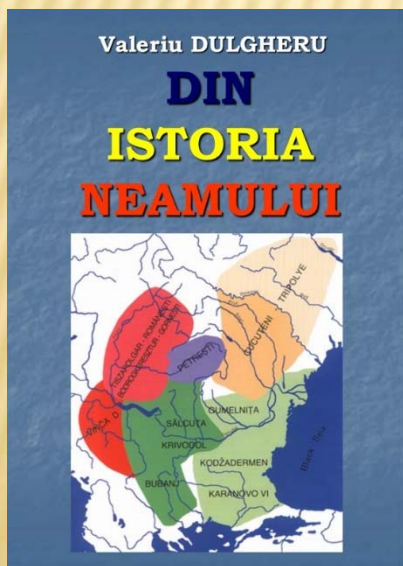
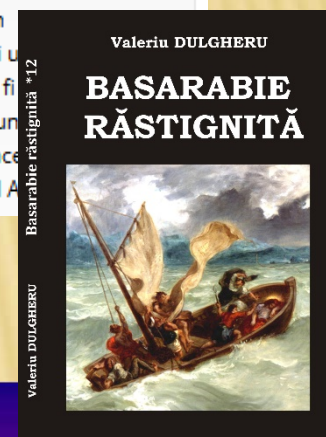
Editura: Ed. Tehnică Chișinău

Anul publicării: 2011

Localitate: Chișinău

download

Pornind de la premisa că regimul totalitar comunist a fost cel mai odios regim, pe care l-a cunoscut umanitatea, este strict necesară condamnarea lui pe toate căile posibile, necesară, în primul rând, generațiilor viitoare care nu au cunoscut urgiile, prin care au trecut a treia parte a așchii de popor român din Basarabia, cedată și u
„Comunismul nu poate fi
n-a murit” spunea un cun
basarabean, victimă a ace
criminal, academicianul A



Standuri informative amplasate în fața blocului nr. 6 de studii, Universitatea Tehnică a Moldovei



PACTUL RIBBENTROP - MOLOTOV 1940 ANUL NEGRU AL ROMÂNIEI

28 iunie 1940   20 august 1940




 **22 Iunie - ÎNCEPUTUL CELUI DE-AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL???** 

În realitate cel de-al II-lea război mondial a început la **1 septembrie 1939** când în baza „Protocolului adițional secret” al pactului de neagresiune sovieto-german din august 1939 Germania hitleristă a invadat Polonia din Vest și la **17 septembrie** U.R.S.S. stalinistă invadează Polonia din est, împărțind-o frățeste. La **30 noiembrie 1939** U.R.S.S. atacă Finlanda, reușind să ocupe o parte din teritoriul ei. În baza „Protocolului adițional secret” al pactului de neagresiune sovieto-german din **august 1939**:

URSS în estul Europei:
 pe 15 iunie, Uniunea Sovietică a invadat Lituania;
 pe 16 iunie 1940, URSS a invadat Estonia și Letonia;
 pe 28 iunie 1940, URSS a invadat Basarabia și nordul Bucovinei.

Germania hitleristă în vestul Europei:
 Pe 9 aprilie 1940 invadează Danemarca și Norvegia;
 Pe 17 mai 1940 ocupă Olanda;
 Pe 28 mai Belgia capitulează;
 Pe 22 iunie 1940 ocupă Franța;
 Anterior fusese ocupate Austria (1938) și Cehoslovacia (1938).

Cooperarea sovieto-germană până la invadarea URSS la 22 iunie 1941 este bine documentată printr-o serie de acte:





**Căino abvdiot împunând del dejinaj
 la parcul din Valea Moșilor (1940).**

De la URSS se afla în stare de război, cu România - din 26 iunie 1940; cu Polonia - din 17 septembrie 1939; cu Finlanda - din 30 noiembrie 1939.
 Deci, chiar de la începutul celui mai sângeros război pe care l-a cunoscut omenirea, și conștientizarea acestui război declanșat de cei doi
 război ai sec. XX - Hitler și Stalin.

1918 - 27 martie - 2016: 98 de ani de la reunirea Basarabiei cu Patria Mamă
27 martie 1918 - 28 noiembrie 1918 - 1 Decembrie 1918



Unirea Basarabiei cu România a început la Bălți la 3 martie 1918

Membrii Sfatului Țării, sala în care s-a semnat Actul Unirii Republicii Democratice Moldovenești cu Patria Mamă



ROMANIA RO **MD** **Republica MOLDOVA**

CE NE UNEȘTE?

ACEEȘI LIMBĂ - limba română este cea mai apropiată de limba latină, este continuatoarea directă a limbii „prisca latina”.

ACEEȘI ISTORIE - este parte componentă a unui popor plămădit din civilizația Cucuteni, din marele neam al Tracilor, din cea mai dărză ramură a tracilor - dacii, din ramura dacilor liber - carpil.

ACEEȘI CULTURĂ - aceleași doine, aceleași cântece populare, aceiași scriitori, poezi, compozitori.

ACEEȘI TRĂDITII - aceiași port național, măștișor, tradiții culinare.

ACEEȘI RELIGIE - religie creștină cu o vechime peste 1700 de ani, păstrată cu sfințenie.

ACEEȘI TRĂDITII - constituit din trei culori: albastru - galben - roșu, sfințit cu sânge în războiul de independență.

DE CE AVEM NEVOIE DE UNIRE?

Pentru că este un drept inalienabil al românilor basarabeni rupți cu forța la 1940 de la Țara Mamă

Pentru că în România există un sistem de educație aliniat la rigorile europene cu dotări performante ale laboratoarelor.

Pentru că în România bursele studenților și salariile profesorilor sunt de 5-10 ori mai mari.

Pentru că România este eligibilă în toate programele europene de cercetare, în care pot fi formate echipe de cercetare mixte de valoare.

Pentru că, vinzându-ne, vom accede în mod automat în Uniunea Europeană și NATO, beneficiind de o siguranță politică.

Pentru că vom beneficia de o siguranță energetică (aprovizionare cu gaz și electricitate).

Pentru că pensiile sunt de 5-6 ori mai mari în România.

Pentru că sistemul de asigurare medicală este unul de nivel european.

Pentru că drepturile cetățenilor sunt bine protejate de legislația românească, iar eficiența înveștii anti-corupție DNA este impresionantă.

Pentru că agricultura ar putea beneficia de subvenții de miliarde de euro și s-ar lărgi piața de desfacere a produselor.

Pentru că România are deja o infrastructură (autostrăzi, zone turistice bine amenajate ș.a.) de nivel european.

Pentru că vom trăi în cea mai frumoasă țară din Europa, vom avea acces liber la Marea Neagră și la Marea Baltică.

Pentru că vom face parte dintr-un popor european cu peste 24 milioane de români.

Stand informativ amplasat în blocul de studii nr. 6, et. II, Universitatea Tehnică a Moldovei

